

Nový Jeruzalém č. 7/2020

Zpravodaj pro 247. prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh) v **Rajhradě v kostele Božského Srdce Ježíšova - v úterý 14. července 2020 v 18 hodin.**

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb ve Žďáře n/Sáz.

Na mši svaté nás bylo asi 200. Zpovídalo sedm zpovědníků – Pán Bůh zaplat' za jejich službu.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Promluva P. Lukáše Engelmanna na pouti NJ ve Žďáře n/Sáz:

Když mě otec Blažej zval na tuto pouť, říkal mi, že si mohu vybrat texty, jaké budu chtít. Já si vzpomněl na našeho spirituála v semináři, dnes biskupa Pavla Posáda, který vždycky říkal, že si **nemáme moc liturgicky vymýšlet. Církev moc dobře ví, proč ten který den je daný text.** A tak jsem dnes respektoval **moudrost Církve** a vybral text, který se čte ve všech kostelích na celém světě. Text z dnešního dne, z dnešní ferie. Protože mi připadá, že ten příběh je obrovsky silný. **Příběh o Nábotovi.** Člověk v něm může vnímat nespravedlnost světa, ve kterém žijeme. Králi Achabovi se zachtělo vinice. A z toho vznikla až vražda. Až smrt Nábota. Víte, **Pán Bůh ví o všech nespravedlnostech světa.** I o těch, které třeba skončí i smrtí a nevyřeší se na tomto světě. Naštěstí, my křesťané, vnímáme ten **horizont věčnosti, že tento svět není všechno.** Ale zároveň je to **velký příběh obrácení,** protože my vidíme na králi Achabovi jeho určitě obrácení. A tak mi to koresponduje s myšlenkou **Nového Jeruzaléma,** jestli se nepletu, ve kterém nám jde o totéž – **modlíme se o víru, o obrácení, o víru v tomto kraji.** A v tom příběhu jsou čtyři základní postavy, kterým bych se chtěl chvíli věnovat.

První postava je **Nábot.** Nábot jako **muž víry.** Nábot, který říká: „**Hospodin mě chraň, abych ti dal dědictví po předcích.**“ **Odvolává se na Hospodina, žije s Hospodinem.** Prožívá takový obyčejný život, ale v tom, jak je poctivý, v tom **každodenním setkání s Hospodinem, je mužem víry.** Hospodin je pro něj velká jistota. **Nábot jako symbol muže víry.** Muže, který žije a kráčí s Hospodinem v té běžnosti a obyčejnosti života. My jsme prožili takové zajímavé období – nevím, jak jste ho prožívali vy – ale bylo to **období, které tříbilo charaktery.** Bylo to **období, které tříbilo i naši víru.** Najednou nás nikdo k ničemu nenutil, nikdo nás nekontroloval. Ani vás asi souseď nekontroloval, jak prožíváte víru. Už to bylo na nás, jak prožíváme víru ve svých rodinách. Právě proto je dobré možná zpytovat teď trošičku svědomí – v tom smyslu zamyslet se nad tím: **Co bylo to nosné, co jsme objevili nového a co jsme nějak zapomněli, co se tak nějak z našeho života ztratilo a co je dobré tomu dát znovu energii, aby se to znovu nastartovalo.** Byli jsme v tom období koronakrizy **Nábotem, mužem víry,** který žije v obyčejnosti světa a života svoji víru?

Pak je tam druhá postava a tou je **Jezábel.** V tom příběhu je taková nenápadná, ale je velice výrazná, je důležitá. Je to **pohanka, která vyrůstala bez Hospodina a kterou si král Achab vzal za manželku.** Na ní vidíme, jak není otevřená Hospodinu, jak si lidově řečeno – jede to svým. Jsou lidé, **kteří se nikdy neobráť.** Jsou lidé, kteří říkají: **Ne, Bože, je tě nechci, já tě nepotřebuji, já s tebou nemám a nebudu mít žádný vztah, jsou lidé, kteří jsou zavření a budou zavření.** Nechceme je soudit, soudit je může jenom Pán Bůh. Ale my s tím musíme počítat. Pokud je v nás nějaká **touha a já věřím, že je – po obrácení naší země,** tohoto kraje, všech lidí nevěřících – musíme počítat s tím, že zůstane určitá **Jezábel.** A kéž nám to nevezme chuť a odvalu. **Ona má velký vliv na svého manžela, tak jak to někdy ženy mívají – je to tak, že?** Ale ten vliv je negativní, protože **ona ho odvádí od Hospodina.** Jak je důležité modlit se za své partnery, modlit se za partnery svých dětí, partnery svých vnuků. Protože člověk musí počítat s tím, že partneri, dva lidé, se spolu obrovsky ovlivňují, pokud žijí v manželství, v tak blízkém vztahu. **Není to jedno, koho si vezme váš syn, dcera, vnuk, vnučka.** Je to jeho

volba, vy za to nenesete zodpovědnost, ale **modlit se za to můžeme.** Za dobrou volbu životního partnera. Věřím tomu, že i toto je **důležitý kámen do té mozaiky obrácení.**

A pak je tam třetí postava, **král Achab.** Jak už jsem říkal, on je pod silným vlivem své manželky Jezábel, ale zároveň **o Hospodinu ví.** On je **symbolem člověka hledajícího.** Nebo symbolem **člověka kdysi věřícího.** Možná to znáte ze svých rodin – někdo byl horlivý pro Hospodina a najednou není. Někdo byl tak dobře vychován a v dospělosti se rozhodne, že už nechce mít s Pánem Bohem nic společného. To je možná takový král Achab. A k němu, k tomu králi Achabovi, je pozván **prorok Eliáš.**

A to je ta čtvrtá postava z toho čtení - **prorok Eliáš.** On dostává vnučení od Hospodina, protože **prorok Eliáš je citlivý na Hospodina,** je citlivý na všechna jeho vnučení. A dostává vnučení, aby šel za Achabem a **řekl mu, že se o té nespravedlnosti ví.** A to slovo Eliášovo bylo pro Achaba **usvědčující.** Někdo opravdu potřebuje někdy slyšet takové **usvědčující slovo,** ale nezapomeňme, že jsme ve Starém zákoně, kde se s velikou oblibou usvědčovalo. Možná jsou lidé kolem nás, ti **Achabové kolem nás, kteří potřebují slyšet slovo obrovské lásky, obrovského přijetí.** To jak říká **Ježíš** v evangeliu: „**Milujte své nepřátele.**“ I když se chováš jako nepřítel, mám tě rád a jde mi jen o tebe. Možná ti Achabové těchto dnů potřebují slyšet zrovna toto. Ale neříkám, že někdo v síle Ducha Svatého možná bude mít vnučení, že je potřeba usvědčit někoho ze hříchu a ten druhý se pohne, že to bude to slovo, které s ním zatřese. Zde my vlastně **nevíme, co je třeba říct.** Zde je třeba **nechat se vést Božím Duchem.** Ale jak je důležité pro toho Achaba, že to slovo zaznělo.

Víte, někdy slycháváme my kněží, a někdy i člověk pocítí, že **důležité je svědčit svým životem.** A všechno ostatní přijde samo. Svědčit životem je bez debat, je to důležité. Ale **křesťanství je náboženství slova.** Není jenom **náboženství činů, životního postoje, ale náboženství slova.** A tak je právě proto důležité, aby nějaké slovo zaznělo. **Slovo jasné, slovo pochopitelné, slovo srozumitelné tomu člověku.** A to slovo, kéž je podpořeno dobrým životem. Ale umíte si představit, že by prorok Eliáš v uvozovkách „**jenom dobře žil**“? A tak ukazoval králi Achabovi, jak dobře žít? Myslím, že by to králi Achabovi bylo úplně jedno. Ať si dobře žije, já mám svoji vinici, já jsem spokojen. **Prorok Eliáš dostal od Hospodina vnučení, aby šel a řekl to slovo. A to slovo Achabem tak pohnulo, že změnil svůj život, že se obrátil.** Ale všimněte si, že ten Eliáš, který přichází, má slovo pro Achaba ale i pro Jezábel. Usvědčující slovo i pro Jezábel. Ale s ní to ani nehne. A zde se dostávám k tomu, že je část lidí, kteří se nechtějí obrátit. Kteří se nikdy neobráť a nedožijeme se toho, aby se obrátili. Je to jejich volba a jejich zodpovědnost. Je to **tajemství svobody člověka.**

Proto na závěr řeknu, že ve **křtu jsme byli všichni pomazáni za proroky. Ve křtu jsme mazáni na kněze, proroka a krále.** To znamená, že Bůh i nás chce uschnout, abychom i my měli to správné slovo. Kéž nám dá rozlišit, kdo je ten Achab, který na to slovo čeká a jaké to správné slovo má být. **Prosíme tě, Boží Duchu, abys nás uschnoutil být proroky pro své blízké. Abychom všichni, kdo tady jsme, byli proroky pro tento kraj a pro všechna místa, kde žijeme, kde působíme. Abychom žili dobrým životem a abychom měli to správné slovo pro všechny Achaby, kteří na něj čekají. Amen.**

Po zaplacení autobusů a nutné režie pouti jsem poslali **7686 Kč na pomoc Vstaň a chod' z.s.** Pán Bůh zaplat'. **Poděkování** patří také místnímu faráři P. Blažejovi Hejtmánkovi a všem farníkům ze Žďáru n/Sáz, kteří pouť NJ obětavě připravili. Poděkování patří také farníkům z Nového Veselí - **díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.**

Pouť NJ v Rajhradě.

Na pozvání sester těšitelky z Rajhradu vyjedeme v červenci na pouť NJ mimo „naši oblast, tak jako už několikrát v dvacetileté historii poutí NJ. **Kongregace sester těšitelky Božského Srdce Ježíšova** je řeholní společnost, která usmířuje Boha za hříchy a stará se o tělesné, ale i o duchovní potřeby nemocných, a to přímo v jejich domácnostech a hospici. Jednou z významných členek řádu je **sestra Marie Anežka - Františka Honrichs-Coudenhove,** dědička Kunštátského panství. Všechny důležité informace o kongregaci si můžete najít na: **www.sestrytesitelky.eu**. Prosím využijte dopravu autobusy, které pojedou na tzv. „páteřních linkách“ – viz plakátky.

Děkuji sestřím těšitelkám, jejich matce představené a duchovnímu správci P. Pavlu Haluzovi za jejich vstřícnost, díky které máme v dlouho neobsazeném červenci jít na pouť NJ.

Představení a rozhovor s P. Mgr. Jiřím Dobešem, farářem v Třebíči u sv. Martina a děkanem trebičským, který bude hlavním celebrantem poutě NJ v Rajhradě:

Stručné představení – věk, dětství, mládí, studia, působisté Narodil jsem se před 55 lety ve stejném roce, měsíci i dni jako biskup Pavel Konzbul. Narodil jsem se v trebičské nemocnici, ale vyrůstal jsem v Jaroměřicích nad Rokytnou. Mám dvě sestry a bratra. Další dvě sestry Marušky mi zemřely. Starší sestra pracuje jako účetní v charitě a mladší je představenou sester františkánek na Grohově ulici v Brně. Bratr žije s maminkou v našem rodném domě. Vystudoval jsem Střední průmyslovou školu stavební v Třebíči a během teologického studia jsem stihl ještě dva roky vojenské služby ve Stříbře, kde jsem byl ve skladu potravin. Poslední ročník studií jsem už neabsolvoval v Litoměřicích, ale v Olomouci v roce 1991. Po studiích v Hodoníně za kaplana mě vzali. A hned na dva roky. Pak jsem působil tři roky v Otnicích, Bošovicích a Kobernicích u Brna. Od roku 1996 jsem farářem v Třebíči a po deseti letech mi přibyla i starost o trebičské děkanství.

Otče, co podstatného jste se v dětství naučil od rodičů? Maminka byla zbožná. Když jsem uklízel jako malý kluk v sobotu noční stolek rodičů, zastrčil jsem desátek růžence dál od kraje, protože jsem myslel, že se ho nemodlí, ale za týden byl zase zpátky. Učila nás modlit se. Tatínek byl pracovitý, mnoho jsem se od něho naučil.

Co bylo tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem? Dlouho jsem o tom stát se knězem neuvažoval. Poprvé to bylo až ve čtvrté třídě na průmyslovce, když se na vysoké školy hlásili i žáci s horším průměrem. A tak jsem začal uvažovat, zda půjdu pracovat, či ještě studovat. Pak jsem se rozhodl studovat, ale cítil jsem, že by to mohl být technický obor nebo snad i kněžství. Pak jsem jednou v sobotu opravoval světlo u kola. Šel jsem si pro náhradní žárovku a cítil, že bych se měl nějak rozhodnout. Tak jsme se rozhodli, Bohu řekl, jako Panna Maria, Fiat, (To bylo asi jediné latinské slovo, které jsem znal a kterému jsem rozuměl.) A pak jsem šel dokončit opravu světla. Jistě, pak jsem se ještě ptal, zda mám na to vystudovat humanitní směr, když jsme technicky zaměřeni. Určitě velkým impulsem bylo i konání prvních sobot, kdy jsme se scházeli přes barák u sousedů. Modlili se růžencem a četli o zjevení Panny Marie ve Fatimě. Shodou okolností v rodině, ze které pochází kněz, a teď je dokonce provinciálem saleziánů. První soboty se konají také za dobrou volbu povolání.

Kdo byl nebo je pro vás kněžským vzorem? V mládí jsem četl knihu o sv. Janu Boskovi a myslím si, že mě hodně oslovil. Dále to byli kaplani u nás v Jaroměřicích. Vzpomínám si i na P. Aloise Pekárka, který je zde v Rajhradě pochován. Jeho příběhy a příklady, vyzložená podobnost, jsem si zapamatoval. K evangeliu, kde se mluví o míře natlačené a vrchovaté, uvedl, jak jako malý chlapec putýnku s obilím zarovnal, ale maminka chtěla, aby míru obilí sousedům vrátili vrchovatou, protože nevěděli, jak vrchovatá byla míra, kterou dostali.

Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější? Když vidím, jak lidé jdou upřímně za Ježíšem, přes všechny své těžkosti a nesnáze. Není nejdůležitější to či ono poslání, ale to, aby člověk se plně nasadil pro to, kde ho Bůh chce mít. Osloví vás třeba pěkná hudba i nádherný obraz, zaujme vás pěkná kniha i dobře postavený domov. Ale věci udělané jen na púl, vás tak akorát rozzlobí, pokud se neumíte ovládat.

Co může věřící člověk dělat pro to, aby vzrostla víra v jeho okolí? Především žít jako křesťan, jako člověk, který poslouchá svého Boha. Nejprve mu musí ale naslouchat. A to nejde bez modlitby. Bez hlubokého zakotvení v Bohu, bude naše snaha tak akorát agitací. Naše dobré skutky budou druhé obtěžovat, pokud je budeme dělat kvůli sobě, kvůli svým dobrým pocitům a odměnám, ale nebudeme je dělat z lásky k druhým lidem.

Co vidíte jako důležité, na co kladete důraz ve Vaší práci, ve svém životě? Umět zde být pro druhé. Všimnout si jich. Zdaleka neříkám, že se mi to daří. Častokrát člověk ulpívá na tom vnějším, na kterém si mohu zakládat. Vidím, že je důležité druhé lidi zapojit, aby svou práci viděli jako šanci, jako příležitost druhým pomoci. Dát jim prostor a samostatnost. A potřebné je si toho všimnout a docenit to, nebrat to jako samozřejmost. Ještě, že se ptáte na to, co vidím, na co kladu důraz, a ne na to, co se mi daří.

Mohl byste nám přiblížit úmysl sbírky, která je dnes obětována na nadační fond sester františkánek (ze sbírky se hradí nutná reжіe, autobusy a co zbudě, se pošle tam, kam určí hlavní celebrant)? Sbírká bude věnována na to, aby dobro mohlo růst - Je to

nadační fond sester františkánek., který vznikl na podporu výchovné, vzdělávací a sociální činnosti, neboť právě v této oblasti sestry františkánky působí. Hodně se mluví o nemocných, ale všichni víme, že je velmi potřebné také investovat do mladých a do vzdělávání. 2501391301/2010. Více na www.nffrantiskanky.cz **Kde vás nejvíc „tlačí boty“?** Nedokáži prožívat ten opravdový přátelský vztah s Bohem. Někdy je to více plnění povinností, než opravdová služba dobrému Bohu. Také je pro mě těžké si zapamatovat nové lidi. Nebo si zapamatovat jejich jména. Jednou se mi stalo, že jsem často viděl jednoho muže, chodil okolo našeho kostela. Občas jsem ho pozdravil. Pak jsem si říkal, že je mi nějak povědomý. Tak jsem se ho ptal, odkud se známe, protože jsem ho v kostele neviděl. A on mi řekl, že ho stěží znám, protože je svědek Jehovův.

Na co se nejvíc těšíte? Až budu mít napsané všechny odpovědi na všetečné otázky. Jinak se těším i na to, když se večer chvíli zastavím nebo když splním nějaký úkol.

Co Vám udělalo v poslední době radost? Radost mi udělalo to, že se rodiny v hojnějším počtu modlily růžencem, že cítily, že by to nemělo jen tak skončit a vyprchat do prázdna. Potěšilo mě i to, že jeden muž, otec čtyř dětí bude biřmován, a přes své vyčizení si rád našel čas na drobnou brigádu v kostele. Taky mě potěšila zlatá svatba mého strýce i další zlatá svatba v sousední farnosti, kde jsem dříve působil.

Co je pro rodiny podstatné co potřebují, čím může církev rodinám pomáhat, jak to prožíváte ve své službě? Důležité je společenství rodin. Dobré je setkávání maminek s dětmi. Přátelství rodin mezi sebou, které vznikne tak přirozeně. Každý čtvrtek se setkávají maminky s dětmi u nás na faře. Jdou samostatným vchodem přes garáž do klubovny SPOMAL. (=SPOlečenství MLádeže) Pro mě to občas znamená, pokud zrovna někam jedu autem, že vyvezu tak tři až čtyři kočárky z garáže, vyjedu s autem a zase tam kočárky vrátím. Důležité je dát jim prostor a zabezpečit je, že jsou ve farnosti vítány.

Pozvánky. Západní Čechy IV. Tento týdenní poutní výlet je plánován na 17. – 19. červenec 2020. Upřesněný program pošle jáhen přihlášeným (je ještě 10 míst volných). po průzkumné a přípravné cestě, kterou si naplánoval na konec června. V předběžných plánech je klášter trapistek v Poličanech nad Vltavou, Domažlice, 2. část Chodska a Březnice, Křečovice, Orlík. Rodák z naší diecéze Mons. Jakub Holík, který je v současné době generálním vikářem plzeňské diecéze přislíbil, že se nám bude věnovat. Ubytování máme objednané opět v areálu Bazén Slovany, který by měl mít otevřené v červenci i koupaliště – vnitřní a vnější. Cena bude upřesněna s programem, chtěl bych, aby cena za dopravu, ubytování, stravování a vstupy nepřekročila o mnoho hranici 3000 Kč. Děti a studenti mohou počítat – díky štedrosti dobrodinců – se slevou.

Omluva: Přijměte, prosím omluvu, kterou nám poslalo BDS za dopravu na pouť NJ do Žďáru.

Plán poutí na rok 2020: 16.–22.8. - XX. pěší pouť na Velehrad; 12. 9. – XVII. pěší smírná pouť P. MUDr. L. Kubička; 19. 9 (nebo 20. 9.) – Neratov; 17.10. (změna) – Stará Boleslav.

Plán poutí NJ na rok 2020 a rok 2021:

2020	15. září Pavlov	13. říjen Velká Bíteš	12. listopad	15. prosinec Olešnice
2021	13. leden Velké Meziříčí	11.(16.) únor Lysice	11.(16.) březen Křižanov	
	13. duben Měřín	12. květen Nové Veselí	15. červen Jimramov	

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde -... ..

Srdečné pozvání na 248. pouť NJ – ve čtvrtek 13. srpna 2020 v 18 hodin do Bohdalova - hlavní celebrant – arcibiskup olomoucký Mons. Jan Graubner, který jako bohoslovec na místní faře vedl setkání společenství.

Pán Bůh zaplat' za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 7. 2020. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Občasník - zpravodaj Nový Jeruzalém; Vydává: Římskokatolická farnost Rovečné, 592 65 Rovečné 14. Zodpovědný redaktor: jáhen Ladislav Kinc, kinc@dieceze.cz, telefon: 606948970 Časopis je určen výhradně pro vnitřní potřebu farností a poutníků NJ.